

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Barrandov Televizní Studio a.s.**, IČO: 41693311, se sídlem Kříženeckého nám. 322, 152 00 Praha 5, zastoupen Mgr. Kateřinou Čáповou, advokátkou, se sídlem Mikuleckého 1311/8, 147 00 Praha 4, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, 120 00 Praha 2, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2016, č. j. RRTV/2473/2016-RUD, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2016, č. j. 6 A 203/2016 - 103,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 2. 1. 2017 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 16. 12. 2016, č. j. 6 A 203/2016 – 103 (dále jen „napadené usnesení“), kterým bylo rozhodnuto, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek, který byl zaplacen až poté, co městský soud pravomocně zastavil řízení o žalobě stěžovatele z důvodů nezaplacení soudního poplatku.

II.

Stěžovatel podal dne 25. 10. 2016 u městského soudu žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 8. 2016, č. j. RRTV/2473/2016-RUD.

Usnesením ze dne 2. 11. 2016, č. j. 6 A 203/2016 - 96, doručeným stěžovateli dne 3. 11. 2016, vyzval soud stěžovatele, aby ve lhůtě 10 dnů zaplatil soudní poplatek za podání žaloby. Zároveň stěžovatele v souladu se zákonem poučil, že řízení bude zastaveno, jestliže soudní poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

Městský soud usnesením ze dne 23. 11. 2016, č. j. 6 A 203/2016 - 99, zastavil řízení podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť stěžovatel ve stanovené lhůtě poplatek za žalobu neuhradil. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 25. 11. 2016.

Podle záznamu o složení založeném na č. l. 101 spisu městského soudu byla následně na účet městského soudu dne 28. 11. 2016 připsána částka 3.000 Kč došla od stěžovatele jako splátka soudního poplatku. Městský soud proto napadeným usnesením rozhodl podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích tak, že stěžovateli se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, protože stěžovatel v daném případě zaplatil soudní poplatek v celkové výši 3.000 Kč až po právní moci usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

III.

Nejvyšší správní soud při posuzování každé kasační stížnosti musí nejprve hodnotit, zda jsou splněny podmínky řízení, mj. zda byla podána proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná.

Podle evidence Nejvyššího správního soudu stěžovatel nenapadl usnesení městského soudu o zastavení řízení a kasační stížnost podal až proti usnesení o vrácení soudního poplatku. Proti tomuto rozhodnutí ovšem není kasační stížnost přípustná.

Z § 57 odst. 1 s. ř. s. plyne, že mezi náklady řízení spadají i soudní poplatky. Rozhodnutí o vrácení soudního poplatku, které je vydáno samostatně po pravomocném rozhodnutí o zastavení řízení ve věci z důvodu nezaplacení soudního poplatku řádně a včas (přičemž k úhradě poplatku došlo opožděně), obdobně jako výrok soudu, jímž se vrací soudní poplatek v případě odmítnutí žaloby, nebo výrok soudu, jímž se vrací část soudního poplatku v případě zastavení řízení z jiných důvodů, je rozhodnutím o nákladech řízení. Protože v daném konkrétním případě rozhodnutí městského soudu má toliko jediný výrok – o vrácení poplatku – proti kterému směřuje kasační stížnost, je tato stížnost podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná (k tomu srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2007, č. j. 8 As 25/2006 - 144, a dále usnesení rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 1. 6. 2010, č. j. 7 Afs 1/2007 - 64, publikované pod č. 2116/2010 Sb. NSS; rovněž i usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 5. 2014, č. j. 3 As 125/2012 - 43, bod 18 a 33, a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2014, č. j. 6 As 151/2014 - 12).

Nesprávné poučení městského soudu o tom, že proti napadenému usnesení o vrácení soudního poplatku je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 - 36, publikované pod č. 737/2006 Sb. NSS).

Nad rámec nutného Nejvyšší správní soud podotýká, že i argumentace obsažená v předmětné kasační stížnosti nasvědčuje nesprávnému postupu stěžovatele, když napadl až usnesení o vrácení soudního poplatku. Důvody kasační stížnosti však míří proti usnesení o zastavení řízení, neboť stěžovatel má za to, že rozhodný pro zaplacení soudního poplatku nemá být den, kdy se příslušná částka dostala do dispozice soudu, nýbrž den, kdy stěžovatel poukázal poplatek bankovním převodem ze svého účtu na účet soudu, čili kdy platba byla odeslána a bankou odepsána z účtu plátce. Proto byl poplatek zaplacen včas. Předestřeným názorem stěžovatele by se však Nejvyšší správní soud mohl věcně zabývat pouze v případě,

pokračování

že by stěžovatel napadl rozhodnutí o zastavení řízení, nikoliv až navazující rozhodnutí o vrácení opožděně zaplaceného soudního poplatku.

Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost jakožto nepřipustnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2017

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu